

ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΑΠ' ΤΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

Η συντροφιά της θάλασσας είναι το ακρογιάλι
και στ' ακρογιάλι συντροφιά πεύκα πράσινα πεύκα.
Η συντροφιά στη νιότη μου τα πράσινα σου μάτια
και στη ματιά σου συντροφιά αστέρι κρυμμέν' αστέρι

Λίγο πιο κει, λίγο πιο δω
οι δρόμοι πάλ' είναι άδειοι
γιατί 'ναι άδεια η καρδιά
π' αλόγιστα προσμένει.

Τώρα δεν έχεις να πιαστείς στο κύμα στ' ακρογιάλι
μήτε θα ξαναδείς ποτέ τα πράσινά της μάτια.
Όλα τα πήρε ο άνεμος που χάιδευε τη μορφή της
σκύψε ζεστά και κράτησε το δάκρυ απ' τ' ακρογιάλι..